

ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ
ΔΕΝ ΕΡΧΟΝΤΑΙ
ΕΜΕΙΣ ΘΑ ΤΑ ΦΕΡΟΥΜΕ...

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ
Παρεμβάσεις Κινήσεις Συσπειρώσεις Π.Ε.

Τετάρτη 5 Νοέμβρη

Ψηφίζουμε όπως αγωνιζόμαστε

Μιλώ για
τις ατέλειωτες νύχτες
όταν το φως λιγοστεύει
τα ξημερώματα

Μ. Αναγνωστάκης

Καθισμένη σε μια γωνιά του γραφείου των δασκάλων. Συμπληρώνει ολιγωρά τα 24 τετράδια της πρώτης. Αναπληρώτρια Πρόεδρος δούλεψε στην Τήνο, (ας είναι καλά το χαρτζιλίκι των γονιών της...), πέρσι ήταν ανερχη... Του χρόνου...; Είναι δεν είναι 28 ή 29 χρονών και άρχισε να συνηθίζει το χάος που επικρατεί γύρω της. Ο δάσκαλος της Δ' τάξης ήρθε μια βδομάδα μετά την έναρξη των μαθημάτων, ειδικότητες δεν έχουν έρθει ακόμα, η δασκάλα του τμήματος ένταξης όλη μέρα κυκλοφορεί κρατώντας από το χέρι ένα πρωτάκι με βαριά διάγνωση – παράλληλη στήριξη δεν προβλέπεται να έρθει μέχρι τα Χριστούγεννα...

Σημειώσεις από το ημερολόγιο ενός εκπαιδευτικού

Ο υπουργός παιδείας δηλώνει με αυταρέσκεια ότι «φέτος θα λειτουργήσουμε με κενά, στείλαμε όμως έγκαιρα τα βιβλία στα σχολεία». Ο πρωθυπουργός διακηρύσσει ωμά: «Κάθε

Οι εκλογές για τα υπηρεσιακά συμβούλια εκτός των άλλων καταγράφουν τάσεις και στέλνουν πολιτικά μηνύματα. Το ανεξάρτητο ταξικό ρεύμα, ισχυρό και ανερχόμενο εδώ και δυο δεκαετίες, απειλεί την ηγεμονία των κυρίαρχων παρατάξεων πρώτα απ' όλα στο πεδίο των γενικών συνελεύσεων, των μαζικών διαδικασιών των Συλλόγων. Σήμερα, σε μια συγκυρία όπου ο κυβερνητικός συνδικαλισμός βρίσκεται σε τροχιά κάμψης και υποχώρησης, έχει κρίσιμη σημασία, στις εκλογές της 5^{ης} Νοέμβρη να καταγράψει μια καθαρή ήττα.

ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΜΕ ΤΗΝ ΕΚΛΟΓΗ ΜΑΣ ΣΕ ΚΥΣΠΕ – ΑΠΥΣΠΕ – ΠΥΣΠΕ

Στα μουχλιασμένα δωμάτια της συνδιαχείρισης, επιλέγουμε «οπωσδήποτε παράθυρο», το άπλετο φως, τον αέρα των ανοικτών δρόμων, το δρόμο του κινήματος.

Η συμμετοχή μας στα όργανα ΚΥΣΠΕ – ΑΠΥΣΠΕ – ΠΥΣΠΕ δεν έχει ως σκοπό τη συνδιαχείριση της κυβερνητικής, αντιεκπαιδευτικής πολιτικής αλλά την υπεράσπιση των εργασιακών, συνδικαλιστικών δικαιωμάτων των εκπαιδευτικών, των μορφωτικών – εκπαιδευτικών δικαιωμάτων και αναγκών των μαθητών και της δημόσιας, δωρεάν εκπαίδευσης. Τα όργανα αυτά δεν αποτελούν για μας «άβατο».Επιδιώκουμε:

- Να ενημερώνουμε τους συλλόγους και να αναδεικνύουμε στους συναδέλφους και την κοινωνία τα προβλήματα που συσσωρεύει η κυβερνητική πολιτική, το Υπουργείο και η Διοίκηση.
- Να ελέγχουμε, να καταγγέλλουμε, να αποκαλύπτουμε τις αυθαίρετες και τις παράνομες ενέργειες, τις πελατειακές σχέσεις και τις αδιαφανείς διαδικασίες.
- Εφαρμόζουμε τη λογική της εναλλαγής, την επιστροφή στην τάξη των αιρετών μας μετά τη λήξη της θητείας τους.
- Εφαρμόζουμε και υλοποιούμε τις αποφάσεις των συλλόγων και των Γενικών τους Συνελεύσεων.
- Να απέχουμε από κάθε διαδικασία αξιολόγησης, να επιχειρήσουμε, μαζί με τους συλλόγους και το κίνημα, να μπλοκάρουμε κάθε τέτοια πράξη και αν χρειαστεί, να φτάσουμε ακόμα και στην παραίτηση για να συμβάλουμε σ' αυτήν την κατεύθυνση. Είναι αυτονόητο για μας ότι ο αιρετός δεν μπορεί να είναι υποψήφιο στέλεχος εκπαίδευσης (διευθυντής, σχολ. Σύμβουλος κ.λπ.)
- Ανιχνεύουμε νέους δρόμους αντίστασης και συλλογικής δράσης – παρέμβασης σε αυτό το εχθρικό τοπίο. Όμως δεν τρέφουμε αυταπάτες.

**ΜΟΝΟ Η ΜΑΖΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ
ΘΑ ΑΛΛΑΞΕΙ ΤΟ ΤΟΠΙΟ
ΣΥΛΛΟΓΙΚΑ, ΕΝΩΤΙΚΑ, ΜΑΧΗΤΙΚΑ ΑΝΑΤΡΕΠΟΥΜΕ
ΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΤΟΥΣ**

Μην αφήνεις κανέναν να αποφασίζει
για σένα, χωρίς εσένα!

ζωντανός οργανισμός, αν δεν μπορεί να προσαρμοστεί στο περιβάλλον, πεθαίνει!». Το μήνυμα κυνικό αλλά σαφέστατο για όποιον αρνείται ή δεν μπορεί να προσαρμοστεί στη φτώχεια και τη μιζέρια του Μνημονίου και των εφαρμοστικών νόμων, των πολιτικών επιταγών κυβέρνησης, ΕΕ και ΔΝΤ. Αυτή η επέλαση των «μεταρρυθμίσεων» έχει οδηγήσει ήδη στην ανεργία κοντά στα δυο εκατομμύρια εργαζόμενους και έχει περικόψει στο μισό τους μισθούς και τις συντάξεις των εργαζομένων στον δημόσιο και ιδιωτικό τομέα. Απειλεί με διάλυση τη δημόσια παιδεία και τη δημόσια υγεία.

Σχολείο» ένα συνονθύλευμα εκδηλώσεων και δράσεων πάνω σε (chic) θεματικές μακριά από τις πραγματικές ανάγκες της κοινωνίας.

Στην ανάγκη για δωρεάν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη και συσσίτια, το υπουργείο απαντάει με προγράμματα για την...παχυσαρκία. Η έλλειψη προγραμμάτων μαζικού αθλητισμού καμουφλάρεται με το πυροτέχνημα των «ημερών αθλητισμού» σε σχολεία χωρίς υποδομές, εξοπλισμό και εκπαιδευτικούς. Στην οικονομική βία της φτώχειας και της ανεργίας πουλάει κοινωνική ευαισθησία με εκδηλώσεις για το bullying. Στην ανάγκη για δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή απαντά με την έξωση των προνηπίων.

Ο παρονομαστής απaráλλαχτος: η εκπαιδευτική πολιτική έχει σταθερή πυξίδα και προσανατολισμό, το «Κοινωνικό σχολείο» του Λοβέρδου δεν είναι παρά το επικοινωνιακό ρετουσάρισμα του απεχθούς «Νέου Σχολείου» του Αρβανιτόπουλου και της Διαμαντοπούλου.

Ένα φτωχό σχολείο που πληρώνουν αδρά οι γονείς για να καλύπτει ολοένα και λιγότερες ανάγκες. Που εξωθεί πρόωρα τους μαθητές στην αγορά εργασίας μέσω συνεχών φραγμών που κορυφώνονται με τον εξεταστικό Μινώταυρο της Τράπεζας θεμάτων. Ειδική αγωγή, τάξεις υποδοχής και ολοήμερο στον Καιάδα, την ίδια ώρα που πολύς λόγος γίνεται για την αριστεία... Ένα σχολείο με αποσπασματικά αθροίσματα δεξιοτήτων αντί για πλήρη μόρφωση και θεώρηση του κόσμου. Ένα σχολείο γεμάτο θραύσματα πληροφοριών όπου η νέα γενιά θα παρακάμπτει (για να βγει η ύλη...) ό,τι καλύτερο γέννησε η ανθρώπινη σκέψη και θα αφήνει για «αργότερα» την κριτική συνείδηση... Ένα σχολείο της αγοράς που προετοιμάζει έτσι τους μαθητές των λαϊκών στρωμάτων να αποτελέσουν το νέο φτηνό εύλεκτο εργατικό δυναμικό, θυσία για εκμετάλλευση στο βωμό της καπιταλιστικής ανάπτυξης.

Το πρόσωπο του φόβου....

Οργανικές κόβονται ώστε να προκύψουν οι νέες υπεραριθμίες, υποχρεωτικές μετακινήσεις και διαθεσιμότητες - προάγγελος των απολύσεων. Τρεις συμβάσεις πρόσληψης αναπληρωτών και κατακερματισμός ειδικοτήτων - η ελαστική εργασία εισβάλλει για να γίνει καθεστώς μέσω των μηδενικών προσλήψεων. Στόχος τους είναι η ανασφάλεια, η εμπέδωση μιας πραγματικότητας όπου η σταθερή εργασία είναι εξαίρεση και προνόμιο, όχι δικαίωμα.

Ωράρια λάστιχο, η ύλη τέρας και το ατελείωτο συμπλήρωμα εγγράφων εξαφανίζουν το χρόνο. Ούτε λεπτό για κουβέντα με το διπλανό στο γραφείο, καμιά συζήτηση για τις εγκυκλίους/εντολές της ολοένα και πιο αυταρχικής διοίκ-

σης. Και παρέα, συχνά πυκνά, άμεσες ή έμμεσες «παραινέσεις» συμβούλων, διευθυντών, προϊσταμένων με ένα μειδίαμα απειλής... Από τη μια οι απόπειρες παράκαμψης του Συλλόγου διδασκόντων και η περιφρόνηση των αποφάσεων των χιλιάδων εκπαιδευτικών. Από την άλλη, μέσω του πειθαρχικού δίκαιου, η στοχοποίηση όσων αντιστέκονται στη διάλυση του δημόσιου σχολείου. Το σχολείο που ετοιμάζουν θέλει εκπαιδευτικούς φοβισμένους και πειθαρχημένους και μπορεί να επιβληθεί μόνο με την απουσία συλλογικής δράσης.

Συνδεδειγμένος κρίκος όλων η αξιολόγηση

- Όστε να αλλάξει η εστίαση της εκπαιδευτικής πολιτικής από τις υποχρεώσεις του κράτους, από την ευθύνη του στην παροχή ενός δημόσιου αγαθού στην ευθύνη των εκπαιδευτικών για την ποιότητα της εκπαίδευσης που δέχονται οι μαθητές.
- Όστε να επιτευχθεί η διαρκής περικοπή μισθών με άμεση σύνδεσή τους με τον αξιολογικό βαθμό, με την καθιέρωση ατομικού μισθολογίου. Στοχεύουν στη δημιουργία κλίματος ανταγωνισμού και διάρρηξης των συλλογικών σχέσεων στα σχολεία.
- Όστε το κλίμα φόβου απέναντι στον αξιολογητή σύμβουλο, διευθυντή, προϊστάμενο να γίνει καταθλιπτικά παντοδύναμο.

Τις ατελείωτες νύχτες επίμονα μιλώ για το φως που το ξημέρωμα θα φέρει!

Η ζωντανή εκπαίδευση αντιστέκεται με πείσμα

Η αντεκπαιδευτική πολιτική δεν κάνει περίπατο. Έναν ολόκληρο χρόνο, το εκπαιδευτικό κίνημα δίνει μια μάχη ιστορικής και στρατηγικής σημασίας μπλοκάρωντας τις διαδικασίες αξιολόγησης. Ας θυμηθούμε:

- Τις θυελλώδεις συνεδριάσεις και τους συλλόγους διδασκόντων που όρθωσαν το ανάστημά τους κόντρα στην αξιολόγηση, τις δεκάδες χιλιάδες υπογραφές, το μπλοκάρισμα της αυτοαξιολόγησης σε χιλιάδες σχολικές μονάδες.
- Τους διευθυντές που τα βρόντηξαν και παραιτήθηκαν - κι εκείνους που ετοιμάζονται να ακολουθήσουν- γιατί ο εφιάλτης της αξιολόγησης, της στιγμής που θα κληθούν να μετρήσουν τους συναδέλφους της στη ζυγαριά του επαρκούς - μη επαρκούς, στοιχειώνουν τα βράδια τους.
- Το σύμβουλο που στεκόταν καμαρωτός, απέναντί μας, έξω από το επιμορφωτικό κέντρο. Και το θλιβερό προϊστάμενο, που εν μέσω δακρυγόνων και αποδοκιμασιών, φυγα-

Σαν μπήκε η παγκόσμια κρίση στον τρίτο της χειμώνα βγήκαν δε πλειοψηφιακά τα καλνθόσπιτα όσων δεν είχαν πληρώσει το φθινόπωρο τους φόρους. Μα κι αυτοί που τους είχαν πληρώσει, δεν μπορούσαν ν' αγοράσουν τις ζωτροφές, κι έτσι πετάγονταν τα πλευρά των αγόων έξω απ' το μαραμένο τους πετόι.

Ανεργία και απολύσεις, λεηλασία μέσω του ΕΝ-ΦΙΑ και νέων φοροκαταιγίδων, κατάρρευση του ασφαλιστικού, κλοπή του εφάπαξ, απολυμένες καθαρίστριες, καθηγητές σε διαθεσιμότητα. Μικρά και μεγάλα στιγμιότυπα στο φόντο της καπιταλιστικής κρίσης και της πολιτικής που την διαχειρίζεται. Μια πολιτική που σαν οδοστρωτήρας στερεί μισθούς και συντάξεις, στερεί το δικαίωμα στο φαί και στη δουλειά, στην υγεία και τη μόρφωση, στερεί τη θέρμανση και τη στέγαση, απαγορεύει το δικαίωμα στη διεκδίκηση βγάζοντας παράνομες και καταχρηστικές τις απεργίες και τους αγώνες. Το ερώτημα μπαίνει αμείλικτο. Δεν φτάνει να περιγράψουμε την κατάσταση. Μπορούμε να την αλλάξουμε;

Και σαν μπήκε η τέταρτη άνοιξη της παγκόσμιας κρίσης πέρασε ο κρατικός υπάλληλος απ' το χιράφι του αγρότη Ρουσόκάνεν και τον 'πε με τη φωνή της εξουσίας: «Δεν ξέρεις πως υπάρχει νόμος που απαγορεύει να βαδανίζει ο άνθρωπος τα ζώα; Δες το άλογο σου. Τα πλευρά του πετάγονται απ' το πετόι του».
B. Brecht, 1941

Το σχολείο στην καταχνιά της κρίσης

Μέσα στη δίνη της καπιταλιστικής κρίσης με οξυμένα τα φαινόμενα φτωχοποίησης των μαθητών το υπουργείο παιδείας λανσάρει το «Κοινωνικό

Συνεχίζουμε ανυποχώρητα, με καθολική συμμετοχή στην απεργία – αποχή από κάθε αξιολογική διαδικασία, με καθολική άρνηση υλοποίησης σχεδίων δράσης, με τα απαραίτητα απεργιακά βήματα

δεύτηκε από την αστυνομία για να μπει στο Υπουργείο τη μέρα των σεμιναρίων για την αξιολόγηση.

Δεν είναι παντοδύναμοι!

Ακόμα και στην εποχή της μεγάλης ανυδρίας, υπάρχουν αγώνες που μπορούν να επιμένουν, να ματώνουν, να μπλοκάρουν τα σχέδιά τους, ακόμα και να νικάνε:

- Τα σχέδια του Μητσοτάκη για ολοκλήρωση της αξιολόγησης στο δημόσιο και το σχηματισμό μιας δεξαμενής «ανεπαρκών» - υποψήφιων προς απόλυση με βάση το περίφημο 15% συνάντησε την καθολική αντίσταση των δημοσίων υπαλλήλων που με όπλο την απεργία – αποχή μπλοκάρουν εδώ και μήνες τη διαδικασία.
- Στο λιμάνι του Πειραιά, το αυθόρμητο απεργιακό ξέσπασμα των επινοικιαζόμενων της Cosco, υποχρέωσε σε άτακτη υποχώρηση κυβέρνηση και εταιρεία και απέσπασε συγκεκριμένες κατακτήσεις, μισθολογικές αυξήσεις και συνδικαλιστικά δικαιώματα.
- Ένας ολόκληρος κρατικός μηχανισμός τα έχει βάλει με μια χούφτα γυναίκες –τις καθαρίστριες του Υπουργείου των Οικονομικών– που αναδείχθηκαν σε σύμβολο αντίστασης μιας αποδεκατισμένης κοινωνίας.

Τα σχέδια ΕΕ-ΔΝΤ- κεφαλαίου μπορούν να αναχαιτιστούν και να καταλήξουν στο καλάθι των αχρήστων, ειδικά εκεί που συναντάνε μαζική, αποφασιστική, ανυποχώρητη αντίσταση.

Πλησιάζει η στιγμή να αποφασίσεις...

Καθώς η κρίση βαθιάει και το πολιτικό σκηνικό αλλάζει ραγδαία και αναδιατάσσεται, το ερώτημα επανέρχεται αμείλικτο.

Μπορούμε να περιγράψουμε την πραγματικότητα. Πώς μπορούμε όμως να την αλλάξουμε;

Θα το πούμε καθαρά. Μπροστά μας ανοίγονται δυο επιλογές: Η θα περιμένουμε στον καναπέ τη στιγμή της κάλπης ή θα δώσουμε τέλος στην αγωνιστική αδράνεια και θα συμβάλλουμε σε ένα νέο αποφασιστικό κύκλο αγώνων.

Ταξική ανακωχή ούτε υπήρξε ποτέ ούτε και θα υπάρξει. Η αστική τάξη στη συγκυρία της καπιταλιστικής κρίσης ξέρει πως και στο παρελθόν οι κρίσεις ξεπεράστηκαν με άγρια ένταση της εκμετάλλευσης. Η ραγδαία υποτίμηση της εργασίας, η κατάργηση των υπολειμμάτων των δημοκρατικών και κοινωνικών κατακτήσεων

του εργατικού κινήματος, ο ολοκληρωτικός αυταρχισμός είναι συστατικά ενός σχεδίου που επιβάλλεται σε ευρωπαϊκή κλίμακα. Η υλοποίηση των σχεδίων αυτών δεν επιβάλλεται αναίμακτα και κρίνεται σε μεγάλο βαθμό εκτός των κοινοβουλευτικών διαδικασιών. Ο δρόμος της ΕΕ που μας περιγράφουν είναι αυτός των 30 εκατομμυρίων ανέργων και των 100 εκατομμυρίων φτωχοποιημένων από τον Ατλαντικό μέχρι τα ελληνικά σύνορα. Πάνω στο έδαφος της κρίσης, τα φαντάσματα της εποχής του μεσοπολέμου επιστρέφουν σε όλη την Ευρώπη. Οι φασιστικές αλλά και οι ναζιστικές οργανώσεις είναι το απαραίτητο συμπλήρωμα της ραγδαίας διαδικασίας εκφασισμού των φιλελεύθερων κοινοβουλευτικών δημοκρατιών.

Σε αυτό το πλαίσιο και με εργαλεία το χρέος και τα δημοσιονομικά ελλείμματα η κυβέρνηση συνεχίζει απτόητη την πολιτική που έχει συναποφασίσει με την Ευρωπαϊκή Ένωση, την ΕΚΤ, το ΔΝΤ και τον ΟΟΣΑ και ετοιμάζει **νέα αντιλαϊκά μέτρα**. Άμεσα: μείωση των μισθών στο δημόσιο τομέα με ατομικά μισθολόγια μέσω της σύνδεσης μισθού –παραγωγικότητας– αξιολόγησης, κατάργηση φοροαπαλλαγών που αφορούν τα χαμηλά εισοδηματικά στρώματα, κατάργηση των κοινωνικών επιδομάτων, ομαδικές απολύσεις στον ιδιωτικό τομέα. **Μακροπρόθεσμα:** μειώσεις σε μισθούς, απολύσεις, ιδιωτικοποιήσεις και απαγόρευση κάθε χρηματοδότησης του ασφαλιστικού συστήματος – άρα περιορισμός των συντάξεων σε συμβολικά επίπεδα.

Επομένως τα πράγματα δεν είναι τόσο απλά. Η πολιτική των μνημονίων δεν θα πέσει από μόνη της μια ηλιόλουστη Κυριακή ούτε οι εκπρόσωποι της τρόικας θα συναινέσουν σε καλόκαρδους συμβιβασμούς. Η απάντηση στους ωμούς εκβιασμούς της οικονομικής ολιγαρχίας, της ΕΕ και του ΔΝΤ δεν είναι να καθουσιάσουμε τους εργαζόμενους στη γραμμή της ταξικής συμφιλίωσης και της εκλογικής αναμονής αλλά να προετοιμάσουμε τους αναγκαίους αγώνες.

Με τις αναγκαίες διεκδικήσεις αντί για τις «ρεαλιστικές πολιτικές»

Δε σταματάμε λοιπόν να μιλάμε για όλα όσα, ξαφνικά, αλλά μελετημένα, βγήκαν έξω από το κάδρο της επίσημης πολιτικής αντιπαράθεσης, εξορίστηκαν επιμελώς από τα κομματικά προγράμματα και στο όνομα του «να μείνουμε στο ευρώ».

μετατράπηκαν σε απωθημένα, ονομάστηκαν «επιστροφή στην προ κρίσης εποχή», άρα, ανέφικτες επιθυμίες. Μιλάμε για τις ανάγκες και τα δικαιώματα των εκπαιδευτικών, τις μορφωτικές και κοινωνικές ανάγκες των παιδιών, τα συμφέροντα της εργαζόμενης πλειοψηφίας.

Πολιτικά αποτελεσματικό και επικίνδυνο είναι εκείνο το κίνημα που σταθερά διεκδικεί όλο τον πλούτο που έχει παράγει ο κόσμος της εργασίας. Ένα τέτοιο κίνημα αταλάντευτα διεκδικεί την παύση πληρωμών – μη αναγνώριση του χρέους, τη φορολογία των επιχειρηματικών κερδών και της εκκλησίας, την εθνικοποίηση των τραπεζών, την έξοδο από ΟΝΕ και ΕΕ. Διεκδικεί τη ριζική αναδιανομή εισοδήματος υπέρ των εργαζομένων, με τον αγώνα ενάντια στην ανεργία για μόνιμη και σταθερή εργασία για όλους, με αυξήσεις σε μισθούς/συντάξεις, με ακώλυτη βαθμολογική – μισθολογική εξέλιξη, με αποκατάσταση των μισθολογικών απωλειών και λιγότερο χρόνο αλλά και χρόνια εργασίας, με 15% για την παιδεία, με τους απαραίτητους μαζικούς διορισμούς εκπαιδευτικών.

Να ορθώσουμε νέο πύργο ατίθασο στα σχέδια τους

Σ' αυτή τη συγκυρία γίνεται ακόμη πιο έντονη η απουσία ενός συνδικαίου αποφασισμένου να ξεκινήσει ανέπδοτο αγώνα για την ανατροπή της αντιλαϊκής-αντικειμευτικής πολιτικής. Γίνεται όλο και πιο φανερό ότι η πλειοψηφία του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. και οι παρατάξεις της (ΔΑΚΕ, ΠΑΣΚ/ΔΗΣΥ), δέσμιες της πολιτικής των κυβερνητικών κομμάτων που υπηρετούν ούτε θέλουν ούτε μπορούν να οργανώσουν νικηφόρους αγώνες.

Μένει σ' εμάς τους εκπ/κούς να πάρουμε τα πράγματα στα χέρια μας, να αγωνιστούμε για την αλλαγή του γενικού προσανατολισμού του συνδικαλιστικού κινήματος και της Δ.Ο.Ε. ειδικότερα, ώστε το εκπαιδευτικό κίνημα να συμβάλει στην αναγκαιότητα για ένα πλατύ, ενωτικό, κοινωνικοπολιτικό και αγωνιστικό μέτωπο με ξεκάθαρους στόχους και πρόγραμμα ανατροπής κυβέρνησης-ΕΕ-ΔΝΤ, μνημονίων, μεσοπρόθεσμων και όλης της αντεργατικής- αντικειμευτικής πολιτικής! Μέσα από μαζικές Γεν. Συνελεύσεις των τοπικών Συλλόγων και το συντονισμό τους, να οργανώσουμε τον αγώνα στην εκπ/ση, το δημόσιο κι όλη την κοινωνία για να ανατρέψουμε συνολικά την πολιτική του μαύρου μετώπου κυβέρνησης-ΕΕ-ΔΝΤ και τους εκφραστές της.

Να μιλήσουμε ξανά για απεργιακούς αγώνες διάρκειας και για μαχητικούς αγώνες που θα είναι κάτι περισσότερο από μια βόλτα στη λιακάδα.

*Είμαστε πολλοί,
είναι λίγοι & ανεπιθύμητοι*

Αγαπτός Αθανάσιος Ανατ. Θεσ/νίκη
Αγαπτού Κοραλία Ειρήνη Δ' Αθήνας
Αγιάννης Νικόλαος Λάρισα
Αθανασιάδη Παναγιώτα Β' Αθήνας
Αθανασόπουλος Νικόλαος Α' Αθήνας
Αθανασοπούλου Γεωργία Γ' Αθήνας
Αθανασούλα Ανθή Α' Αθήνας
Αναγνωσταράς Ιωάννης Δ' Αθήνας
Αντωνιάδου Μαρία Δυτ. Θεσ/νίκη
Αντωνίου Νίκη Ανατ. Αττική
Αντωνοπούλου Θεανώ Ηράκλειο
Ασβεστά Ειρήνη Καβάλα
Βαϊνάς Παντελής Γ' Αθήνας
Βαρδάκη Μαρία Γ' Αθήνας
Βαρδαράματος Βαγγέλης Κεφαλλονιά
Βαρσόπουλος Βασίλης Β' Αθήνας
Βασιλειάδης Θωμάς Ξάνθη
Βαφιά Μαρίκα Χίος
Βεδουράς Σταμάτης Ρέθυμνο
Βήππα Δάφνη Αιτωλοακαρνανία
Βούλγαρης Θεόδωρος Μαγνησία
Βουμβάκη Αιμιλία Α' Αθήνας
Βουρτσάκη Ευαγγελία (Βάνα) Αν. Θεσ/νίκη
Βυρίνη Κωνσταντίνα Πειραιάς
Γαλάνης Γεώργιος Πειραιάς
Γεωργακόπουλος Κων/νος Κορινθία
Γεωργαντόπουλος Αλέξανδρος Κορινθία
Γεωργιάδης Γεώργιος Α' Αθήνας
Γεωργιοπούλου Κωνσταντίνα Αργολίδα
Γεωργίου Αναστασία Κορινθία
Γιακουμάκης Νικόλαος Εύβοια
Γιαννά Σταματία Δωδεκάνησα
Γιάνναρος Αντώνιος Κορινθία
Γκαντώνας Γεώργιος Ανατ. Θεσ/νίκη
Γκαραγκάκη Αγγελική Καρδίτσα
Γκιουλουμίδης Γεώργιος Δυτ. Θεσ/νίκη
Γκλαρινέτατζης Νικόλαος Ανατ. Θεσ/νίκη
Γκόσης Βασίλης Γ' Αθήνας
Γκρέκας Παναγιώτης Α' Αθήνας
Γκριντζιά Αικατερίνη Κορινθία
Γούλας Φώτης Γ' Αθήνας
Γούλας Χρήστος Τρίκαλα
Γουτκίδου Αναστασία (Τασούλα) Ροδόπη
Γρηγοριάδου Δέσποινα Δ' Αθήνας
Γρηγοριάδου Σοφία Δράμα
Δάλλη Μαρία Σάμος
Δασκαλάκη Όλγα Γ' Αθήνας
Δασκαλάκης Γεώργιος Ηράκλειο
Δεληγιαννοπούλου Καλλιόπη Ξάνθη
Δεμέστιχας Παναγιώτης Γ' Αθήνας
Δημητρίου Αναστασία Πειραιάς
Δημοπούλου Κατερίνα Β' Αθήνας
Διακάκη Τζένη Πειραιάς
Διαμαντής Κων/νος Αιτωλοακαρνανία
Δίπλα Αναστασία Α' Αθήνας
Δομούζη Σταυρούλα Δυτ. Αττική
Δούκα Ευαγγελία Δυτ. Αττική
Δράκογλου Αναστασία Σέρρες
Ευσταθίου Ευστάθιος Φθιώτιδα
Ζαγουριανού Μαργαρίτα Γ' Αθήνας
Ζαμπούλακης Νικόλαος Ηράκλειο
Ζαρκινού Βασιλική (Βάσω) Α' Αθήνας
Ζάχου Ελένη Λέσβος
Ζώης Βασίλης Τρίκαλα
Ηλιοπούλου Σταυρούλα Δυτ. Αττική
Θαλάση Ευθυμία Α' Αθήνας
Θαλασσινού Κων/να Αιτωλοακαρνανία
Θάνος Ιωάννης Χανιά

Θεοδοσάτος Γεώργιος Μεσσηνία
Θεοδωρίδου Παρασκευή(Βούλα) Α' Αθήνας
Θεοδωρόπουλος Θεόδωρος Α' Αθήνας
Ιακώβου Λεμονιά (Νένα) Δυτ. Αττική
Ιωσηφίδου Άννα Β' Αθήνας
Καβακλής Λουκάς Α' Αθήνας
Καββαδία Φωτεινή Β' Αθήνας
Κακαγιάννης Αντώνιος Σάμος
Κακαές Φώτης Αιτωλοακαρνανία
Κακαρέτσα Ελένη Φλώρινα
Κακαρούμπας Βασίλειος Αχαΐα
Καλημερίδης Γεώργιος Κυκλάδες
Καλλώνης Σταύρος Πειραιάς
Καλογερά Αλεξάνδρα Α' Αθήνας
Καλούσης Ακρίτας Πειραιάς
Καλπία Βαΐα (Βάνα) Ροδόπη
Καλύβας Κων/νος Χανιά
Κανδηλώρος Χρήστος Ανατ. Αττική
Καπακτοής Αλέξανδρος Δυτ. Θεσ/νίκη
Καπακτοής Δημήτριος Ανατ. Θεσ/νίκη
Καπόννης Χρήστος Πειραιάς
Καραβά Λελούδα (Λίλιαν) Μεσσηνίας
Καραβέντζας Θωμάς Φωκίδα
Καραγκούνη Βασιλική Ημαθία
Καρανάσιος Στυλιανός Αργολίδα
Καριώτου Ευτυχία Λέσβος
Καρρά Φωτεινή Ανατ. Θεσ/νίκη
Κατή Γιαννούλα (Άννα) Αιτωλοακαρνανία
Κατρακούλης Μελέτιος Κορινθία
Κατσαρού Ιωάννα Δυτ. Θεσ/νίκη
Κατσός Χαράλαμπος Δ' Αθήνας
Κιτσούλη Ελένη Πιερία
Κλιάφα Άρτεμις Α' Αθήνας
Κολωνιώτου Αναστασία Αργολίδα
Κομινανού Κωνσταντίνα Πειραιάς
Κονδύλη Αναστασία Εύβοια
Κοντελής Αθανάσιος Γ' Αθήνας
Κοντοφάκας Αθανάσιος Πιερία
Κορδύλας Ξενοφών Ανατ. Θεσ/νίκη
Κορκιδάκη Ειρήνη Γ' Αθήνας
Κοσμοπούλου Φωτεινή Λάρισα
Κοτίνης Χρήστος Ανατ. Θεσ/νίκη
Κοτρώτσιος Νικόλαος Γ' Αθήνας
Κουκουβίνου Βασιλική Β' Αθήνας
Κουλιούμπας Οδυσσεύς Δυτ. Θεσ/νίκη
Κουπασιάρης Αθανάσιος Πιερία
Κουρούκλης Διονύσιος Ημαθία
Κούρτη Ιουλία Θεσπρωτία
Κουτσώνης Βύρωνας Πειραιάς
Κυπραίος Εμμανουήλ Αχαΐα
Κυρίτσας Παναγιώτης Πειραιάς
Κωνσταντινίδης Σάββας Σέρρες
Κωστόπουλος Ηλίας (συν/ζομενος)
Γ' Αθήνας
Κώτση Αγαθή Β' Αθήνας
Λαγοπούλου Βικτωρία (Βίκυ) Δ' Αθήνας
Λαδά Χριστίνα Μεσσηνία
Λαθήρα Βάσω Κυκλάδες
Λαθήρας Χρήστος Δυτ. Θεσ/νίκη
Λαλίδης Αστέριος Πιερία
Λεπτοργίδου Κατερίνα Πειραιάς
Λιάμπας Γεώργιος Ανατ. Θεσ/νίκη
Μαγαλιού Σταματή (Μάτα) Δυτ. Θεσ/νίκη
Μαγγάλογλου Παντελής Σέρρες
Μάζαρης Βασίλειος Α' Αθήνας
Μακρής Βασίλης Δ' Αθήνας
Μακρυγιάννης Στέφανος Ροδόπη
Μαλανδράκη Βασιλεία Χανιά
Μαλαχά Ελένη Κέρκυρα
Μανής Κων/νος Δωδεκάνησα
Μαντζώρος Φώτης Σάμος (Καρία)
Μαριόλης Δημήτριος Α' Αθήνας

Μαρκαντωνάτος Φώτιος Ανατ. Αττική
Ματακούλια Τζένη Πειραιάς
Μελαμπιανάκη Ζαμπία (Ζέττα) Δ' Αθήνας
Μελιόπουλος Ιωάννης Ημαθία
Μενδώνης Πέτρος Πειραιάς
Μιλτσακάκης Μιχαήλ Α' Αθήνας
Μιχάλογλου Στέλα Πειραιάς
Μότσιου Σπυριδούλα Α' Αθήνας
Μούκα Γεωργία Δ' Αθήνας
Μουκατεμίδης Αναστάσιος Κυκλάδες
Μουστάκα Ανθούλα (Ανθή) Τρίκαλα
Μουστάκας Μιχαήλ Ανατ. Αττική
Μουτάφης Οδυσσεύς Β' Αθήνας
Μπαζώρας Ιωάννης Αιτωλοακαρνανία
Μπαλλή Χαρίκλεια Πέλλα
Μπαλτάς Χαράλαμπος Α' Αθήνας
Μπαμπάνης Κώστας Πειραιάς
Μπέλλος Τάσος Πειραιάς
Μπέλου Λουίζα Πειραιάς
Μπεντίλα Ειρήνη (Ρένα) Ανατ. Θεσ/νίκη
Μπερμπατιώτη Δήμητρα Α' Αθήνας
Μπερμπερίδης Σάββας Σέρρες
Μπίσιας Σταυρούλα Δυτ. Αττική
Μπιχαρικοπούλου Ευδοξία (Εύη) Α' Αθήνας
Μπόζα Ελευθερία Β' Αθήνας
Μπουργουτζής Ηλίας Κέρκυρα
Μπουρδομπούρα Γεωργία Πέλλα
Νασιόπουλος Δημήτρης Α' Αθήνας
Νιανιά Κατερίνα Τρίκαλα
Νικολάου Κυριακή Πειραιάς
Νικολάρας Ιωάννης Γ' Αθήνας
Νικολάρας Λάμπρος Πειραιάς
Νικολοπούλου Παυλίνα Γ' Αθήνας
Νικολούδης Δημήτριος Δυτ. Θεσ/νίκη
Νταλιάνης Πέτρος Λακωνία
Ντόνα Αικατερίνη Α' Αθήνας
Ξεφτέρη Ελένη Ανατ. Θεσ/νίκη
Ξύδης Γεώργιος Α' Αθήνας
Παινέση Σοφία Λακωνία
Παναγιώτου Παναγιώτης Κέρκυρα
Παντελίδης Κων/νος (Ντίνος) Δυτ. Θεσ/νίκη
Παπαβασιλείου Θανάσης Γ' Αθήνας
Παπαδάκη Μαγδαληνή Α' Αθήνας
Παπαδοπούλου Ελισάβετ Λακωνία
Παπαθανασίου Αργύριος Μαγνησία
Παπαμηνά Μαργαρίτα Χανιά
Παπανδρέου Ανδρέας Πειραιάς
Παπανικολάου Παρασκευή (Βούλα)
Δυτ. Αττική
Παπασπύρος Νικόλαος Β' Αθήνας
Παπασιμπίνας Βασίλειος Έβρος
Παπαφιλίππου Παναγιώτα Καβάλα
Παπαχρόνης Δημήτριος Αρκαδία
Παππά Ιωάννα Γ' Αθήνας
Πασσάς Ευάγγελος Αχαΐα
Πατέλη Βιολέτα Ανατ. Αττική
Πατσόγλου Σάββας Δυτ. Θεσ/νίκη
Παυλάκης Γρηγόριος Λακωνία
Πενταγιώτη Αλεξάνδρα Δ' Αθήνας
Πέρδου Χριστιάννα Ανατ. Αττική
Πετρίδου Θεώνη Πειραιάς
Πετρόπουλος Ιωάννης Ανατ. Αττική
Πλακονούρη Διονυσία (Σίσυ) Μεσσηνία
Πολάκης Γεώργιος Ρέθυμνο
Πολυχρονιάδης Δημήτριος Β' Αθήνας
Ποντικιάκης Φώτης (συν/ζομενος) Χανιά
Προκόβας Χρήστος Πειραιάς
Προκόπη Αδριανή Α' Αθήνας
Ρέππα Κωνσταντίνα Α' Αθήνας
Ρέππας Χρήστος Πειραιάς
Ρήγα Αικατερίνη Χαλκιδική
Ρίζος Σεραφεΐμ Χανιά

Ροντογιάννης Αριστείδης Λευκάδα
Σαγιάνου Άννα Δ' Αθήνας
Σακελλαρίου Κων/νος Κυκλίκης
Σάμιος Παναγιώτης Γ' Αθήνας
Σαπρίκης Λάμπρος Ιωάννινα
Σγατζός Αριστείδης Λέσβος
Σεκερτζής Θωμάς Σέρρες
Σιδηροπούλου Χριστίνα Ημαθία
Σιουμπάλας Ηλίας Γ' Αθήνας
Σιούτης Αθανάσιος (Σάκης) Γ' Αθήνας
Σιφνιού Κλεάνθη Πειραιάς
Σκαρτσίλας Παναγιώτης Αχαΐα
Σκοπελίτου Ειρήνη Α' Αθήνας
Σκούρα Μαρία Γ' Αθήνας
Σμήλιος Ηλίας Δυτ. Θεσ/νίκη
Σούλιου Δήμητρα Α' Αθήνας
Σουρβίνος Χρυσάνθος Α' Αθήνας
Σπηλιοπούλου Αικατερίνη Α' Αθήνας
Σταρακάς Λεωνίδας Ανατ. Θεσ/νίκη
Σταυροπούλου Άννα-Μάγια Β' Αθήνας
Στενού Μάγδα Α' Αθήνας
Στόλης Νικόλαος Δυτ. Θεσ/νίκη
Στυλιανού Στέλλα Χαλκιδική
Σύφαντος Νικόλαος Α' Αθήνας
Ταζοπούλου Στεργιανή Α' Αθήνας
Ταμπάκης Θεολόγος Ξάνθη
Ταρνάρης Αλέξιος Αχαΐα
Τραβέλλα Βασιλείου Ευαγγελία Τρίκαλα
Τζελαλίδης Γεώργιος Αιτωλοακαρνανία
Τζελέτας Νικόλαος Ιωάννινα
Τζωρτζακάκης Γεώργιος Δωδεκάνησα
Τολιάκης Βασίλειος Β' Αθήνας
Τουανζόγλου Αργυρώ Α' Αθήνας
Τουλιγαρίδης Κων/νος Ανατ. Αττική
Τούλη Σοφία Α' Αθήνας
Τουρλούπης Κων/νος Α' Αθήνας
Τραγά Στέλλα Γ' Αθήνας
Τρώντσιου Ευαγγελία (Λίτσα) Αν. Θεσ/νίκη
Τσαγκαράτου Αιμιλία Α' Αθήνας
Τσακανίκια Σταυρούλα Δ' Αθήνας
Τσαλιτάμπαση Αικατερίνη Χανιά
Τσαρούχα Δήμητρα Βοιωτίας
Τσιλικίδης Ευθύμιος Ανατ. Θεσ/νίκη
Τσιουήνης Κων/νος Ιωάννινα
Τσίτσιος Άρης Λασιθί
Τσιώλη Χριστίνα Κέρκυρα
Τσιώλης Σωτήρης Ανατ. Θεσ/νίκη
Τσολακίδης Ηλίας Κορινθία
Τσολακίδης Χρήστος Πέλλα
Τσουκάλης Δημήτριος Γ' Αθήνας
Φαινέκος Γιάννης Πειραιάς
Φόβου Μαρία Α' Αθήνας
Φουρκαλίδης Ευστράτιος Κέρκυρα
Φραντζή Αννέτα Γ' Αθήνας
Φρύδα Μαρία Γ' Αθήνας
Φωκιανός Στέλιος Πειραιάς
Φωλία Στέλλα Τρίκαλα
Φωτίου Γιώργος Λάρισα
Χαλαστώνης Θεόδωρος Ημαθία
Χαλβατζιδάκης Δημήτρης Α' Αθήνας
Χαλικιά Τατιάνα Α' Αθήνας
Χαρμάνης Σπύρος Γ' Αθήνας
Χατζηπαλεξίου Ευάγγελος Κοζάνη
Χατζηπαύλου Γεώργιος Δυτ. Θεσ/νίκη
Χατζοπούλου Σοφία Κυκλάδες
Χαψής Χρήστος Β' Αθήνας
Χριστοδοπούλου Αστέριος Λάρισα
Χριστοπούλου Αφροδίτη Μεσσηνία
Χριστοφόρου Νικόλαος Δυτ. Θεσ/νίκη
Χρόνης Γεώργιος Γ' Αθήνας
Ψαλιδάκου Άντα Πειραιάς

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ

Παρεμβάσεις Κινήσεις Συσπειρώσεις Π.Ε.

